

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA NR. 160 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată cu adresa nr. X de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara asupra contestației formulată de **SC X SA**, prin cabinet de avocat X, cu sediul în X, , județul Hunedoara, împotriva DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisă în baza procesului verbal de control nr. X încheiat de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, și care vizează suma de **X lei** reprezentând:

X lei- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;

X lei - majorări de întârziere aferente TVA.

Referitor la depunerea în termen a contestației, DECIZIA pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X a fost comunicată petentei în data de **X**, potrivit semnăturii de primire a petentei de pe exemplarul adresei de înaintare a deciziei nr. X, adresa anexată în copie la dosarul contestației.

Contestația a fost depusă de **SC X SA din X** la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, fiind înregistrată sub nr. X .

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206 și art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, petenta solicită revocarea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, arătând următoarele:

Petenta arată că motivul, care a stat la baza calculului acestor diferențe de taxe vamale și TVA, a fost acela că organele vamale au

calculat inițial taxele vamale într-un quantum mai mic, pentru motivul că în cursul anului X au fost efectuate mai multe importuri la care autoritatea vamală a omis să calculeze un procent de 70% din valoarea în vamă a mărfurilor, procent aplicabil pentru țara de proveniență China.

Petenta arată că a achitat deja toate sumele menționate în Decizia de regularizarea situației nr. X, însă nu este de acord cu plata majorărilor de întârziere aferente taxelor vamale și TVA și solicită restituirea lor, întrucât :

- potrivit art. 111 din Codul de procedură fiscală, petenta avea dreptul să achităm datoriile principale a căror obligație de plată a luat naștere la anulul X cel târziu până la data de X (comunicarea actului la unitate a fost făcută la anulul X).
- în condițiile achitării la termenul legal, majorările de întârziere aferente nu îi pot fi calculate și nici imputabile, întrucât nu petenta calculează taxele vamale și TVA și nu îi este imputabilă calcularea în mod eronat, a taxelor și TVA inițială.

Potrivit art.90 din Codul vamal aprobat prin Legea nr. 86 / 2006 datoria vamală și implicit TVA sau majorările de întârziere aferente trebuie calculate la data depunerii declarației vamale de către organele vamale.

Calculul diferențelor taxelor vamale și a TVA menționate în Decizia pentru regularizarea situației nr. X s-a făcut de către organele vamale la data de X, deși după cum rezultă din actele de control, declarațiile vamale au fost depuse în cursul anului X .

Față de data emiterii titlului de creanță fiscală și scadența legală a acestei creanțe, se apreciază că în baza textelor legale citate se impune anularea majorărilor de întârziere și a dobânzilor compensatorii calculate retroactiv în mod nelegal.

Petenta solicită admiterea contestației și anularea parțială a actelor atacate.

II. Organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, au consemnat următoarele:

În urma controlului ulterior, în baza cererii societății **SC X SA**, cu nr. X, înregistrată la DJAOV Hunedoara sub nr. X, a fost identificat pe documentul de transport X, cu suma de X CNY, sumă ce reprezintă valoarea transportului aerian pentru mărfurile pentru care s-a întocmit declarația vamală de punere în liberă circulație nr. X.

S-au stabilit sume suplimentare, și anume drepturi vamale în sumă de X lei și majorări de întârziere în sumă de X lei.

Conform anexei 25 din Regulamentul vamal nr. 2454 / 93, din aceasta sumă, la valoarea în vamă a mărfurilor trebuia să se adauge un procent de 70 % și anume X lei.

S-au aplicat prevederile referitoare art. 29, 32-33, 78 din Regulamentul (CEE) nr.2913 / 92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 100 din Codul Vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86 / 2006.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere motivațiile contestatoarei, constatările organelor vamale, actele normative, în raport cu perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

Referitor la încadrarea juridică a cererii (plângere prealabilă sau contestație) formulate de către **SC X SA**, înregistrată la D.J.A.O.V. Hunedoara sub nr. X din X, petenta a înțeles să formuleze o **Plângere prealabilă** prin care a solicitat revocarea în parte a DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisă în baza procesului verbal de control nr. X încheiat de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, și care vizează suma de **X lei** reprezentând:

X lei- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
X lei - majorări de întârziere aferente TVA.

În drept, Plângerea prealabilă a fost formulată în temeiul dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 554 / 2004 a contenciosului administrativ.

Potrivit dispozițiilor art. 80 din Ordinul nr. 7521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, se prevede:

„Împotriva procesului-verbal de control care cuprinde măsuri ce nu se referă la o datorie vamală sau la diferențe de alte impozite și taxă datorate în cadrul operațiunilor vamale, inclusiv accesorii, se poate formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554 / 2004, cu modificările ulterioare.”

Întrucât DECIZIA pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X și procesul verbal de control nr. X, încheiate de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, cuprind mențiuni cu privire, exclusiv, la

o datorie vamală, cu accesoriile aferente, în speță nu sunt incidente dispozițiile cu privire la căile de atac prevăzute de procedura contenciosului administrativ, **și drept urmare Plângerea prealabilă trebuie să fie privită ca fiind Contestație împotriva titlului de creanță**, respectiv împotriva DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisă în baza procesului verbal de control nr. X, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 205 și următoarele din Codul de procedură fiscală.

Cauza supusă soluționării este dacă suma de X lei reprezentând:

**X lei- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
X lei - majorări de întârziere aferente TVA,
se datoreaza de la data înregistrării declarației vamale sau se calculeaza în funcție de data comunicării DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.**

În fapt, în urma controlului ulterior a documentelor societății **SC X SA** și în baza cererii petentei cu nr. X și înregistrată la DJAOV Hunedoara sub nr. X, a fost identificat pe documentul de transport X suma de X CNY, sumă ce reprezintă valoarea transportului aerian pentru mărfurile pentru care s-a întocmit declarația vamală de punere în liberă circulație nr. X.

Conform anexei 25 din Regulamentul vamal nr. 2454 / 93, din această sumă, la valoarea în vamă a mărfurilor trebuia să se adauge un procent de 70 % și anume X lei.

S-au aplicat prevederile referitoare art.29, 32-33, 78 din Regulamentul (CEE) nr.2913 / 92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, art.100 din Codul Vamal al României, aprobat prin Legea nr. 86 / 2006 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Prin Decizia de regularizarea situației nr. X s-au stabilit sume suplimentare și anume drepturi vamale în sumă de X lei și majorări de întârziere în sumă de X Lei.

Petenta arată că a achitat deja toate sumele menționate în Decizia de regularizarea situației nr. X, însă nu este de acord cu plata majorărilor de întârziere aferente taxelor vamale și TVA și solicită restituirea lor.

Totodată, se reține și faptul că societatea și-a însușit debitele principale stabilite prin deciziile pentru regularizarea situației, prin necontestarea acestora.

În drept, potrivit dispozițiilor art.223 alin.(2) din Legea nr. 86 / 2006 privind Codul vamal:

“(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

În vederea stabilirii datei de la care începe să curgă calculul obligației de plată a accesoriilor se face aplicarea prevederilor art.90 alin.2 din Legea nr. 86 / 2006, astfel:

“Dacă nu se prevede în mod expres altfel, data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determina stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimul vamal.”

Astfel, în materia obligațiilor vamale, în speță, scadența o reprezintă momentul nașterii datoriei vamale, respectiv data declarației vamale acceptate, data înregistrării ei și determina stabilirea și aplicarea tuturor dispozițiilor privind regimul vamal.

De asemenea, având în vedere faptul că Legea nr. 86 / 2006 privind Codul vamal, nu prevede dispoziții exprese privind data de la care se calculează obligațiile fiscale accesorii, rezultă că în conformitate cu prevederile art.1 alin.2 din OG nr. 92 / 2003, privind Codul de procedura fiscală, republicată:

“Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel”

Dreptul aplicabil în materia perceperii majorărilor de întârziere pentru neplata la termen a obligațiilor datorate, îl reprezintă Codul de procedură fiscală, care la art.119 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează că:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”,

iar potrivit art. 120 alin.(1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat

următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. ”

Potrivit celor prezentate nu se poate reține motivația contestatoarei referitoare la faptul că și-a îndeplinit obligațiile legale privind achitarea drepturilor vamale în momentul când i-au fost comunicate deciziile pentru regularizarea situației, deoarece accesoriile se datorează conform legii de la momentul nașterii datoriei vamale, nu de la data comunicării diferențelor de datorie vamală, cum eronat susține societatea, aceste diferențe fiind stabilite ca obligație de plată la momentul nașterii datoriei vamale, venind să întregască obligația datorată de contribuabil la acea dată și nu la data încheierii deciziilor de regularizare, la finalizarea controlului vamal ulterior al operațiunilor.

Mai mult, susținerea contestatoarei referitoare la termenul de plată pentru diferențele de impozite, taxe și accesorii constatate, în funcție de data comunicării actelor administrative, nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece acest termen reprezintă termenul până la care urmează să se efectueze plata impozitelor, taxelor și accesoriilor înscrise în aceste decizii, în timp ce momentul de la care se calculează accesoriile este momentul la care ia naștere datoria vamală, potrivit Codului vamal, respectiv de când este exigibilă obligația bugetară .

Astfel, **termenul de plată pentru sumele constând în diferențe de obligații fiscale** este prevăzut de **TITLUL VIII Colectarea creanțelor fiscale**, art.111 din ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care prevede :

„ **ART. 111**

Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare. ”

În consecință, în ceea ce privește **termenele de la care se datorează majorări**, trebuie să se facă distincția între:

termenele până la care urmează să se efectueze plata impozitelor, taxelor și accesoriilor înscrise în aceste decizii (neîndeplinirea obligațiilor de plată în mod voluntar în termenul precizat

îndreptățește organul fiscal pentru începerea procedurii de executare silită a creanței),

și termenele de plată, de scadență, a obligațiilor fiscale principale,

întrucât majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la susținerea societății ca nu îi este imputabilă calcularea taxelor și TVA inițial în mod eronat, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât potrivit art.4 pct. 21 din Legea nr. 86 / 2006 privind Codul vamal al României:

„declarația vamală este actul cu caracter public, prin care o persoana manifestă, în formele și modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal”,

iar la art.130 alin.(1) din același act normativ, se prevede:

„ART. 130

(1) Fără a se înlătura aplicarea dispozițiilor legii penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnată de către declarant sau reprezentantul său atrage răspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:

a) corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;

b) autenticitatea documentelor anexate;

c) respectarea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

În aceste condiții acordarea liberului de vamă nu înlătură dreptul organului vamal de a verifica operațiunile vamale derulate de societate în cadrul termenului de prescripție de 5 ani de la data acordării liberului de vamă, fără ca autorității vamale să i se poată reproșa pasivitatea ori neglijența, conform art.100 din Legea nr. 86 / 2006 privind Codul vamal al României, care arată :

“ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau

incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.”

De asemenea, față de cele de mai sus, faptul că **SC X SA** nu aduce argumente referitoare la baza de calcul a majorărilor de întârziere, cota de majorări de întârziere aplicată, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, însumarea produselor dintre baza de calcul a majorărilor de întârziere, numărul de zile de întârziere, și ținând cont de faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, organele de soluționare nu se pot substitui contestatorului cu privire la motivele prin care acesta înțelege să combată măsurile controlului.

ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 206 alin.(1) lit.c-d) precizează următoarele:

„ ART. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

... c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

În legătură cu explicitarea acestui articol, prin **ORDINUL AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ nr. 519 din 27/09/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că :

„2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Astfel, ținând cont de cele arătate mai sus, precum și de faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept « **accessorim sequitur principale** » deoarece societatea și-a însușit debitele principale stabilite prin decizia pentru regularizarea situației, societatea datorează bugetului general consolidat al statului și majorările de întârziere aferente.

Pe cale de consecință, **se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația SC X SA** împotriva DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisă în baza procesului verbal de control nr. X încheiat de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, pentru suma de **X lei** reprezentând:

X lei- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;

X lei - majorări de întârziere aferente TVA.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu precizările ORDINULUI PREȘEDINTELUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată, a contestației formulată de SC X SA, prin cabinet de avocat X, împotriva DECIZIEI pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisă în baza procesului verbal de control nr. X încheiat de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Hunedoara, pentru suma de X lei reprezentând:

**X lei- majorări de întârziere aferente taxelor vamale;
X lei - majorări de întârziere aferente TVA.**

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv